

Wystąpienie Prezesa NSA na Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów NSA w 2025 r.

Panie Profesorze,

Panie i Panowie Sędziowie NSA,

Państwo Prezesa Wojewódzkich Sądów Administracyjnych,

Szanowni Państwo,

Zgromadzenie Ogólne Sędziów NSA każdego roku rozpatruje informację Prezesa NSA o rocznej działalności sądów administracyjnych obu instancji.

Szczegółowa analiza dorobku orzeczniczego i działalności NSA oraz 16 wojewódzkich sądów administracyjnych w 2024 r. została przedstawiona w opublikowanej *Informacji o działalności sądów administracyjnych*.

Na wstępie chciałbym przypomnieć, że w tym roku przypada 45. rocznica wznowienia działalności sądownictwa administracyjnego po II wojnie światowej. Dokonano tego mocą ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. Nr 4, poz. 8), która weszła w życie z dniem 1 września 1980 r.

1. Ocena sprawności postępowania w wojewódzkich sądach administracyjnych

Przede wszystkim należy zauważyć, że w ostatnich latach wpływ spraw do wojewódzkich sądów administracyjnych utrzymuje się na podobnym, bardzo wysokim poziomie. W 2024 r. do sądów administracyjnych pierwszej instancji wpłynęło łącznie 69 419 spraw; dla porównania w 2023 r. wpływ był nieznacznie większy, wpłynęły 70 754 sprawy. Wojewódzkie sądy administracyjne załatwiły ponad 102% rocznego wpływu (102,32%).

Średni czas oczekiwania na rozstrzygnięcie sprawy w 2024 r. w wojewódzkich sądach administracyjnych wyniósł poniżej 4,5 miesiąca. To bardzo dobry wynik, świadczący o wysokiej sprawności postępowania w wojewódzkich sądach administracyjnych. Należy przy tym zauważyć, że około 73% spraw kończy się prawomocnie w sądzie administracyjnym pierwszej instancji, a zatem konstytucyjne prawo jednostki do sądu jest w pełni realizowane w bardzo krótkim, kilkumiesięcznym terminie.

Wojewódzkie sądy administracyjne uwzględniły skargi w 26% rozpoznanych spraw. Dla porównania w latach 2021–2023 współczynnik ten przekraczał 30%. Jeżeli współczynnik skarg uwzględnionych utrzymałby się na podobnym poziomie w kolejnym roku, mogłoby to świadczyć o poprawie pracy organów administracji oraz rosnącej jakości zaskarżanych do sądu aktów i czynności tych organów.

Stabilność orzecznictwa w ostatnich latach stale się zwiększa. W 2022 r. NSA uwzględnił 20,17% skarg kasacyjnych od wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych, w 2023 r. – 19,22%, zaś w 2024 r. – 18,11%.

2. Ocena sprawności postępowania w Naczelnym Sądzie Administracyjnym

2.1. Dane dotyczące wpływu spraw do NSA

W minionym roku wpływ spraw do Naczelnego Sądu Administracyjnego utrzymywał się, podobnie jak w latach poprzednich, na bardzo wysokim poziomie i wyniósł 23 985 spraw. W podanej liczbie spraw, które wpłynęły w 2024 r., zawiera się m.in. 18 669 skarg kasacyjnych i 4477 zażaleń. Dla porównania: w 2009 r., po pięciu latach funkcjonowania dwuinstancyjnego sądownictwa administracyjnego, do NSA wpłynęło 10 450 skarg kasacyjnych, a po 10 latach od wdrożenia reformy (w 2014 r.) wpływ skarg kasacyjnych wyniósł 17 787.

2.2. Liczba załatwionych skarg kasacyjnych

Naczelny Sąd Administracyjny w 2024 r. rozstrzygnął 26 835 spraw, czyli 111,88% wpływu spraw. W 2024 r. udało się zatem opanować roczny, bardzo wysoki wpływ spraw i znacznie zmniejszyć (o ponad 10%) zaległość z lat poprzednich.

Tak duża liczba załatwionych spraw – i to pomimo niepełnej obsady etatowej stanowisk sędziowskich – jest wynikiem wyteżonej pracy wszystkich sędziów NSA, za którą bardzo dziękuję. Dziękuję także sędziom wojewódzkich sądów administracyjnych, którzy na delegacjach orzekają w NSA.

Obecny rok również rozpoczął się zadowalająco. W styczniu i lutym 2025 r. wpływ spraw do NSA został opanowany we wszystkich Izbach NSA, co daje nadzieję na stopniowe skrócenie czasu oczekiwania na rozpoznanie sprawy.

W 2024 r. średni statystyczny czas oczekiwania na rozstrzygnięcie sprawy w NSA wyniósł poniżej 19 miesięcy. Jednak wciąż pozostaje znaczna liczba spraw oczekujących na rozpoznanie niemal 4 lata. Zakończenie ich jest dużym wyzwaniem, przed którym stoi obecnie NSA.

3. Działalność orzecznicza

Na wstępie przypomnę, że w ubiegłym roku minęło nie tylko 20-lecie wejścia w życie konstytucyjnej reformy naszego sądownictwa, ale również 20-lecie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Od tego momentu sądy administracyjne kontrolują działalność administracji także w świetle prawa UE.

Istotnym elementem stosowania i wykładni prawa europejskiego jest oparty na wzajemnym zaufaniu dialog orzeczniczy pomiędzy polskimi sądami administracyjnymi a Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W okresie ostatnich 20 lat nasze sądy administracyjne skierowały do Trybunału Sprawiedliwości 117 wniosków o wydanie orzeczenia prejudycjalnego (w tym 79 pytań skierował Naczelny Sąd Administracyjny).

Aktywny dialog z TSUE był prowadzony przez polskie sądy administracyjne również w roku minionym. W 7 sprawach sformułowano pytania prejudycjalne, w tym 3 pytania prejudycjalne skierował NSA, a po 2 Wojewódzkie Sądy Administracyjne w Warszawie i we Wrocławiu. Sprawy te szczegółowo zostały opisane w opublikowanej *Informacji* rocznej.

W tym miejscu chciałbym zwrócić uwagę na dwa orzeczenia TSUE wydane w 2024 r. w związku z pytaniami prejudycjalnymi NSA i WSA w Warszawie.

3.1. W wyroku TSUE z dnia 12 grudnia 2024 r. w sprawie C-118/23 Trybunał odniósł się, między innymi, do art. 111 § 1 p.p.s.a, z którego wynika, że sąd zarządza połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli mogły być objęte jedną skargą. TSUE uznał, że przepis ten, zobowiązujący sąd administracyjny do łącznego rozpoznania wszystkich skarg, może zostać pominięty, a sprawy na jego podstawie już połączone mogą nawet zostać rozłączone, jeżeli uniemożliwiłoby to wydanie orzeczenia w rozsądnym terminie i prowadziło w związku z tym do naruszenia art. 47 KPP (pkt 78). TSUE bardzo mocno podkreślił jednocześnie, że „rozłączenie” skarg nie może prowadzić do wydania sprzecznych ze sobą rozstrzygnięć (pkt

82 *in fine*). W celu zapewnienia jednolitości orzecznictwa Trybunał dopuścił nawet możliwość rozpoznania jednej lub kilku spraw i zawieszenie pozostałych (pkt 83).

3.2. Trybunał Sprawiedliwości, odpowiadając na pytanie prejudycjalne NSA, wyrokiem z dnia 30 stycznia 2024 r. w sprawie C-442/22 wyjaśnił treść art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (dyrektywy VAT), zgodnie z którym każda osoba, która wykazuje podatek VAT na fakturze, jest zobowiązana do zapłaty tego podatku. Trybunał rozstrzygnął istotny problem dotyczący odpowiedzialności przedsiębiorców za działania pracowników związane z wystawianiem fałszywych firmowych faktur. TSUE orzekł, że w sytuacji gdy pracownik podatnika podatku od wartości dodanej (VAT) wystawił fałszywą fakturę wykazującą VAT, posługując się tożsamością pracodawcy jako podatnika bez jego wiedzy i zgody, za osobę wykazującą VAT należy uznać tego pracownika, chyba że podatnik (pracodawca) nie dochował należytej staranności, rozsądnie wymaganej w celu kontrolowania działań pracownika, który przywłaszczył tożsamość swojego pracodawcy.

4. Działalność uchwałodawcza

Dla polskiego porządku prawnego podejmowanie uchwał przez składy powiększone NSA jest kluczowym instrumentem pozwalającym na eliminowanie rozbieżności pojawiających się w orzecznictwie sądów administracyjnych. Działalność uchwałodawcza ma w związku z tym istotne znaczenie dla ochrony praw jednostki, równego traktowania wszystkich skarżących, a także praktyki administracyjnej.

W 2024 r. NSA podjął łącznie 10 uchwał i zostały one opisane w opublikowanej rocznej *Informacji o działalności sądów administracyjnych*.

4.1. Jedną z najważniejszych uchwał jest uchwała podjęta w dniu 10 kwietnia 2024 r., I OPS 1/23, w której skład orzekający przyjął, że: „Stronie umowy przelewu wierzytelności określonej w art. 7 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy nie przysługuje przymiot strony w rozumieniu art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.) do uzyskania prawa użytkowania wieczystego w postępowaniu administracyjnym o wydanie decyzji na podstawie art. 7 ust. 2 i 3 powołanego dekretu”.

4.2. W 2024 r. w Izbie Finansowej NSA również zapadła istotna uchwała dotycząca ustalenia właściwej stawki w podatku od nieruchomości, w sytuacji gdy mamy do czynienia z

wynajmem przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą budynków mieszkalnych lub ich części, które służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych najemców.

W uchwale z dnia 21 października 2024 r., III FPS 2/24, NSA przesądził, że budynki sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako mieszkalne, przeznaczone do najmu, w ramach prowadzonej przez podatnika podatku od nieruchomości (wynajmującego) działalności gospodarczej, w takiej części, w jakiej służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych najemców, należy traktować jako budynki mieszkalne lub ich części opodatkowane według stawki niższej, właściwej dla budynków mieszkalnych lub ich części.

5. Ochrona jednostki w razie beczynności i przewlekłości działania organów

Kognicja sądów administracyjnych obejmuje również kontrolę beczynności organów administracji publicznej i przewlekłości postępowania administracyjnego. W 2024 r. sądy administracyjne przyznawały skarżącym sumy pieniężne od organów administracji publicznej, z powodu ich beczynności albo przewlekłego prowadzenia postępowania (w 670 przypadkach), a organom wymierzały grzywny (w 123 przypadkach). Za nieprzekazanie akt sądowi w terminie 30 dni organom wymierzono 224 grzywny.

6. NSA jako sąd dyscyplinarny dla sędziów administracyjnych

Naczelny Sąd Administracyjny jest sądem dyscyplinarnym w sprawach dyscyplinarnych sędziów sądów administracyjnych – sędziów NSA oraz sędziów i asesorów sądowych w wojewódzkich sądach administracyjnych (art. 48 p.u.s.a.).

W 2024 r. wpłynęło 14 spraw do Naczelnego Sądu Administracyjnego – Sądu Dyscyplinarnego Pierwszej Instancji. W 5 sprawach zapadły wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego – Sądu Dyscyplinarnego Pierwszej Instancji, w tym dwa prawomocne. Pozostałe sprawy są w toku. Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny – Sąd Dyscyplinarny Drugiej Instancji wydał 3 wyroki.

7. Badanie niezawisłości i bezstronności sędziego

W 2024 r. przedmiotem rozstrzygnięć sądów administracyjnych były również zagadnienia dotyczące badania niezawisłości i bezstronności sędziego na podstawie art. 5a ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, wprowadzonego do ustawy ustrojowej mocą art. 5

pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1259), który wszedł w życie z dniem 15 lipca 2022 r.

W 2024 r. do sądów administracyjnych wpłynęło 170 wniosków o zbadanie niezawisłości i bezstronności sędziów – 145 do wojewódzkich sądów administracyjnych i 25 do NSA. W 2025 r. nastąpił wzrost wpływu takich wniosków – tylko do 20 marca tego roku do Naczelnego Sądu Administracyjnego wpłynęło ich już 16.

8. Stan kadrowy w 2024 r.

Na koniec 2024 r. w NSA było obsadzonych 114 etatów sędziowskich przy całkowitej liczbie przyznanych 130 etatów. W związku z orzecznictwem obu trybunałów europejskich (ETPC i TSUE) oraz NSA w sprawach testowych podnoszona jest kwestia statusu sędziów powołanych przez Prezydenta na wniosek KRS ukształtowanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Liczba sędziów NSA powołanych na wniosek KRS w składzie ukształtowanym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. wynosi obecnie 34, przy czym 23 sędziów to sędziowie wcześniej orzekający w WSA, mający często w swoim dorobku wieloletnie orzekanie na delegacji w NSA. Na koniec 2024 r. liczba sędziów NSA powołanych po 2018 r. stanowiła 29,82% wszystkich sędziów NSA.

Na koniec 2024 r. w 16 wojewódzkich sądach administracyjnych obsadzonych było 397 etatów sędziowskich i 90 etatów asesorskich. W tej liczbie po 2018 r. zostało powołanych 80 sędziów WSA (20%) i wszyscy orzekający asesory (90 asesorów). A zatem na koniec 2024 r. łączna liczba sędziów i asesorów WSA powołanych po 2018 r. (170) stanowiła 35% wszystkich obsadzonych etatów sędziowskich i asesorskich w wojewódzkich sądach administracyjnych.

Przypomnę, że w uchwale z dnia 13 sierpnia 2024 r. w sprawie statusu asesorów sądowych w wojewódzkich sądach administracyjnych Kolegium NSA stwierdziło, że nie ma podstaw do weryfikacji asesorów oraz sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, którzy zostali powołani na to stanowisko po okresie asesury.

Problem statusu sędziów sądów administracyjnych powoływanych od 2018 r. wywołuje dyskusje. W wyroku pilotażowym Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 23 listopada 2023 r. (skarga nr 50849/21) *Wałęsa przeciwko Polsce* Trybunał wyraźnie zaznaczył, że do „pozwanego państwa będzie należało wyciągnięcie niezbędnych wniosków z niniejszego wyroku i podjęcie, pod nadzorem Komitetu Ministrów i w uzgodnionych z nim ramach czasowych, odpowiednich środków ogólnych, w celu rozwiązania problemów systemowych leżących u podstaw naruszeń stwierdzonych przez Trybunał w niniejszej sprawie oraz zapobieżenia podobnym naruszeniom w przyszłości” (pkt 332 wyroku). Powyższe środki powinny zostać podjęte w okresie jednego roku od daty wydania wyroku Trybunału (pkt 335). Termin ten został wydłużony o kolejny rok.

Nie można nie dostrzec, że utrzymywanie niepewności co do zawodowego losu prawie jednej trzeciej sędziów NSA i około jednej piątej sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, jak również wszystkich asesorów w wojewódzkich sądach administracyjnych, może samo w sobie stwarzać zagrożenie dla ich orzekania. Niezawisłość sędziowska i nieusuwalność sędziów należą do podstawowych filarów każdego demokratycznego państwa. Działania władzy ustawodawczej odnoszące się do statusu sędziów i wyroków wydanych z ich udziałem muszą uwzględnić zasadę nieusuwalności sędziego, gwarancję wymagającą formy orzeczenia sądu i ustawowej podstawy do złożenia sędziego z urzędu wbrew jego woli (art. 180 ust. 1 i 2 Konstytucji). Projektowane przepisy powinny zapewniać trwałe rozwiązanie problemu statusu sędziów powoływanych od 2018 r. w taki sposób, aby w przyszłości nie były one źródłem kolejnego kryzysu. Wątpliwości budzi kwestia unieważniania aktem władzy ustawodawczej powołań sędziowskich i usuwania sędziów z urzędu. Procedura weryfikująca uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, które zostały podjęte w jej składzie ukształtowanym powołaną ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, powinna mieć charakter indywidualny. Za minimum gwarancji w tej procedurze należy uznać zapewnienie rzeczywistej sądowej ochrony praw tych sędziów, których mogłaby ona dotyczyć. Warto w tym miejscu przypomnieć, że w orzecznictwie TSUE przyjmuje się, że sama wadliwość ukształtowania składu sędziowskiego Krajowej Rady Sądownictwa, która przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie sędziego lub asesora sądowego, nie jest wystarczającą przesłanką do stwierdzenia naruszenia prawa do sądu w rozumieniu art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (np. wyrok TS z 21 grudnia 2023 r., w sprawie *L.G. przeciwko Krajowej Radzie Sądownictwa*, C-718/21;

ECLI:UE:C:2023:1015). Odmowa uznania statusu niezawisłego i bezstronnego sądu nie następuje wyłącznie z powodu zastrzeżeń co do składu Krajowej Rady Sądownictwa, ale po uwzględnieniu wielu innych przesłanek rozpatrywanych łącznie i dotyczących konkretnych okoliczności faktycznych (pkt 77 uzasadnienia powołanego wyroku w sprawie *L.G. przeciwko Krajowej Radzie Sądownictwa*, C-718/21).

Podobne stanowisko, z powołaniem się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE, jest prezentowane w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawach badania niezawisłości i bezstronności sędziego rozpoznawanych na podstawie art. 5a ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1267) i to bez względu na wynik przeprowadzonego wobec sędziego testu. NSA uznaje, że sama wadliwość składu Krajowej Rady Sądownictwa, bez uwzględnienia innych towarzyszących okoliczności, nie przesądza automatycznie, że zostaje naruszone prawo strony do niezawisłego i bezstronnego sądu (np. uzasadnienia postanowień NSA z 12 grudnia 2024 r., III FSK 605/24 oraz z 3 lutego 2025 r., I FSK 2391/21).

Możliwość żądania wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy na podstawie art. 5a p.u.s.a. stanowi dla strony jedną z gwarancji prawa do niezawisłego i bezstronnego sądu. Prawo to przysługuje wyłącznie stronie postępowania. Nie wydaje się – w świetle dotychczasowego orzecznictwa trybunałów europejskich i NSA – aby właściwą odpowiedzią na zaistniały kryzys mogła stanowić propozycja zawieszania z urzędu prowadzonych postępowań, a tym bardziej uchYLENIA zaskarżonego wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego, wyłącznie z powodu daty powołania sędziego orzekającego w sądzie pierwszej instancji. Oznaczałoby to całkowite pominięcie indywidualnych okoliczności powołania sędziego i uzależnienie treści rozstrzygnięcia wyłącznie od daty jego powołania. Jak wynika z toczących się dyskusji, skutki udziału w rozpoznaniu sprawy przez sędziego powołanego na wniosek KRS w składzie ukształtowanym ustawą zmieniającą z 2017 r. nie polegają na nieważności wydawanych orzeczeń albo uznaniu ich za nieistniejące. Orzeczenia takie mają pozostać w mocy z zastrzeżeniem możliwości ich wzruszenia w indywidualnej procedurze i to tylko przy spełnieniu określonych warunków. Z przedstawionych opinii publicznej projektów opracowanych w Ministerstwie Sprawiedliwości wynika, ogólnie mówiąc, jedynie możliwość – i to przy spełnieniu określonych warunków – żądania przez stronę wzruszenia orzeczenia w razie udziału w orzekaniu sędziego, którego powołanie w tych projektach jest kwestionowane.

9. Kontakty bilateralne i aktywność w międzynarodowych stowarzyszeniach sądów administracyjnych oraz dodatkowa aktywność sędziów sądów administracyjnych

NSA od wielu już lat jest aktywny na forum międzynarodowym i również w 2024 r. rozwijał współpracę międzynarodową, utrzymując kontakty z sądami administracyjnymi innych państw UE i trybunałami europejskimi.

W kwietniu 2024 r. w Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów NSA brał udział Wiceprezes ETPC Marko Bošnjak, który obecnie jest prezesem ETPC, oraz ówczesny sędzia ETPC Krzysztof Wojtyczek.

W czerwcu 2024 r. NSA współorganizował (razem z Sądem UE i Akademią Prawa Europejskiego – ERA) konferencję pt. „Unijna reforma procedury rozpoznawania odesłań prejudycjalnych sądów krajowych”. W konferencji, która odbyła się w siedzibie NSA, uczestniczył Prezes Sądu UE Marc van der Woude, oraz polscy sędziowie Sądu Nina Półtorak i Krystyna Kowalik-Bańczyk, a także przedstawiciele Akademii ERA.

Sędziowie NSA uczestniczyli również w konferencji zorganizowanej przez Najwyższy Sąd Administracyjny Litwy w Wilnie z okazji 20-lecia wstąpienia do UE, a także w towarzyszącym konferencji trójstronnym spotkaniu polsko-litewsko-ukraińskim.

W 2024 r. w ramach współpracy z sądami administracyjnymi innych państw NSA gościł przedstawicieli: Najwyższego Sądu Administracyjnego Republiki Słowacji, Najwyższego Trybunału Administracyjnego Republiki Austrii, Federalnego Sądu Administracyjnego Republiki Federalnej Niemiec oraz Rady Stanu Republiki Włoskiej. Przy okazji oficjalnych wizyt w NSA wykłady dla sędziów NSA wygłosili: Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego Austrii Rudolf Thienel (wykład poświęcony reformie sądownictwa administracyjnego w Austrii) oraz Prezes Rady Stanu Włoch Luigi Maruotti (wykład pt. „Rola Rady Stanu w systemie prawnym Włoch. Zasada skuteczności i prawo do wniesienia środka zaskarżenia”).

Na przełomie września i października 2024 r. miało miejsce pierwsze trójstronne spotkanie grup roboczych Naczelnych Sądów Administracyjnych Czech, Polski i Słowacji.

Dzięki współpracy NSA z Europejską Siecią Kształcenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości (EJTN) i Stowarzyszeniem Rad Stanu i Najwyższych Sądów Administracyjnych Unii Europejskiej (ACA-Europe) polscy sędziowie sądów administracyjnych odbyli staże w sądach administracyjnych państw członkowskich UE, a sędziowie z tych państw odbyli staże w NSA i wojewódzkich sądach administracyjnych.

Wielu sędziów sądów administracyjnych realizuje swoje zainteresowania naukowe – są cenionymi autorami monografii, komentarzy oraz publikacji w uznanych czasopismach naukowych krajowych i zagranicznych. Prawie 1/3 ogółu sędziów NSA (37 sędziów) łączy służbę sędziowską z pracą naukową na wyższych uczelniach.

10. Prace nad zmianą ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

W 2023 r. Prezes NSA powołał dwa zespoły do pracy nad zmianami w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

W 2024 r. projekty były szeroko konsultowane na naradach i konferencjach sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych.

W dniu 20 maja 2024 r. projekt został przesłany Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych, Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej oraz Przewodniczącemu Krajowej Rady Doradców Podatkowych. W Naczelnym Sądzie Administracyjnym odbyło się spotkanie, podczas którego przedstawiciele ww. samorządów zawodowych zgłosili uwagi dotyczące usprawnienia niektórych rozwiązań procesowych.

Szanowni Państwo,

Panie i Panowie Sędziowie NSA,

Panie i Panowie Prezesi WSA,

dziękuję Państwu za wkład w orzecznictwo sądów administracyjnych i budowanie ich autorytetu.

Dziękuję moim najbliższym współpracownikom za ich zaangażowanie, kierującym pracami Izb NSA Prezesom Janowi Rudowskiemu i Jerzemu Siegieniowi oraz Pani Sędzi Małgorzacie Korycińskiej.

Dziękuję Szefowi Kancelarii Prezesa NSA Hieronimowi Kulczyckiemu i jego Zastępcom za czuwanie nad pracą administracji sądowej i budżetem sądownictwa administracyjnego.

Dziękuję również asystentom sędziego i pracownikom sekretariatów, wszystkim, którzy na różnych stanowiskach pracy przyczyniają się do sprawnego funkcjonowania Sądu.